

9. НАСЛАГВАНЕ НА „ДРЕВНАТА“ БИБЛЕЙСКА ИСТОРИЯ ВЪРХУ СРЕДНОВЕКОВНАТА ЕВРОПЕЙСКА ИСТОРИЯ

В „Скалигеровия учебник“ има и други части, различни от европейско-азиатската летопис Е, които съдържат фантомни дубликати и също са сбор от няколко слепени и изместени във времето летописи. Това се отнася например за историите, описани в библията. По-горе споменахме, че в Библията има доста фантомни дубликати – виж реда хроника Б на рис. 6.59. В описанието на тази хроника ние неслучайно използвахме същите букви-символи като в описанието и на „европейската“ хроника Е. Okaza се, че библейската хроника Б съвпада, на практика се отъждествява с част от европейската хроника Е, която описва европейско-азиатската средновековна история от XI–XVI в. И по-точно:

$$\begin{array}{l} \text{Хроника Е} = \text{T К Т Н Т} \\ \quad \quad \quad \underline{\text{хроника Б}} \\ \quad \quad \quad \text{P C} \underline{\text{P P C}} \\ \quad \quad \quad \quad \quad \underline{\text{C}} \\ \quad \quad \quad \quad \quad \underline{\text{P}} \end{array}$$

На рис. 6.59 е показано наслагването на библейската хроника Б върху част от Скалигеровата европейска хроника Е с оглед на времевия мащаб.

Вижда се, че така наречената историческа част от Библията, Стария завет се наслагва върху част от „скалигеровия европейски учебник“ Е, обхващал интервала от 850 г. пр.н.е. до 1400 г. от н.е. Но тъй като се оказа, че в Библията има много фантомни дубликати, Старият завет, както и „Скалигеровият учебник“ Е в по-малката си част напълно се препокриват. Става дума за онази част, разположена на времевата ос вдясно от 900 г. от н.е. Нещо повече, в действителност целият Стар завет, както и цялата Библия, и целият „летопис Е“ се препокриват в частта, описваща средновековните събития от 1000–1600 г. от н.е. А Новият завет най-вероятно описва средновековните събитията, случили се през XII в. от н.е. в Новия Рим = Цариград.

Структурата на откритите дубликати показва по-конкретно, че епохата на Христос (тоест през XII в. от н.е. според новата хронология) се е отразила върху религиозната история на Италия уж от XI в., известна като „епохата на папа Хилдебранд“. Вече отбелязахме, че името ГИЛД-БРАНД би могло да означава ПЛАМТЯЩ КАТО ЗЛАТО, gold – злато, burn – пламтя. Именно епохата на „Хилдебранд“ уж от XI в. (тоест по времето на папа Григорий VII) в Скалигеровата версия слага началото на Кръстоносните